

הלכות יום טוב – כ

יום טוב שני לענין מצוות החג

אמור כג, לט-מ

אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי, באספכם את תבואת הארץ, תחוגו את חג ה' שבעת ימים, **ביום הראשון שבתון** וביום השמיני שבתון. ולקחתם לכם **ביום הראשון פרי עץ הדר גוי**.

שוע"ר סי' תמז

לו וכל זה מעיקר הדין, אבל כבר נהגו במדינות אלו להחמיר לכתחלה שלא לאכול בפסח **עד יום טוב האחרון של גליות** כל מיני מלוחים שלא נזהרו לבדוק המלח מפירורי חמץ הנמצאים בו, לפי שאנו חוששין שמא יש עליהן עדיין פירור דק של חמץ בעין שנדבק בו מן המלח, ומחמת דקותו אינו נראה לעין.

מג אסור לאכול בפסח **עד יום טוב האחרון**, מהשומן שהתיכוהו קודם הפסח, אם לא התכוונו בהתכתו כדי לאכלו בפסח.

שוע"ר סי' תסז

יז נוהגין במדינות אלו שלא לאכול בפסח, **עד יום טוב האחרון של גליות**, כל מיני גרוגרות וצמוקין ושאר כל הפירות שנתייבשו, לפי שדרך לפזר קמח על הגרוגרות בשעה שמייבשין אותן.

יט הצוקר ... **ביום טוב האחרון של גליות** מותר לאכלו.

שוע"ר סי' תעה

כט מרור בזמן הזה מדברי סופרים, וכל מצוה מדברי סופרים אין צריך כונה.

ל אבל אם אכל בענין זה בליל יו"ט של גליות, אף שהוא מדברי סופרים אעפ"כ צריך לחזור ולאכול לדברי הכל, **שאינן לחלק כלל בין יום טוב ראשון לשני בשום דבר שלא יבואו בו לזלזל על ידי כן**.

שוע"ר סי' תצו

ד אין חילוק בין ראשון לשני אלא לענין מת כמו שיתבאר בסי' תקכ"ו. **וכן לכחול את העין אע"פ שאין בו סכנה אם לא יכחול**, כגון שכבר התחילה העין להתרפאות דביום טוב ראשון אין לכחול אלא על ידי נכרי, מכל מקום בשני מותר לכחול אפילו על ידי ישראל, כיון שיש בו קצת חולי, אף על פי שאין החולי כולל את כל הגוף.

שוע"ר סי' תקפו

כא כל דבר הפוסל ביום ראשון בשופר, פוסל גם ביום שני, אע"פ שאינו אלא מדבריהם.

מ"א שם סוף הסימן

ולא דמי למ"ש סי' תרמ"ט סי' דפסולי ראשון ניטלים בשני. דהתם אותן הפסולים עכ"פ כשרים הם לשאר ימות החג, משא"כ כאן דפסולים לגמרי.

שוע"ר סי' תרמט

כא כל הפסולין ביום ראשון וכשרים מיום שני ואילך, היינו בארץ ישראל, שיום שני הוא חול המועד, ובחוץ לארץ שעושין יום טוב שני ימים, יש אומרים שכל הפסולין הנוהגין בראשון מן התורה נוהגין ביום טוב שני מדברי סופרים, דכיון שתקנו יום טוב שני מפני הספק שמא הוא יום טוב ראשון, אם כן צריך לנהוג בו מחמת הספק כל החומרות של יום טוב הראשון.

ויש אומרים כיון שאנו בקיאים בקביעות החודש ויודעין אנו שהשני הוא חול, ואין אנו נוהגין בו קודש אלא שלא לזלזל במנהג אבותינו שהיו בזמן שמקדשין על פי הראיה, שאז לא היה הדבר תלוי בידיעת חשבון קביעות החדשים, ואין אנו מצווים אלא שלא לזלזל בעיקר קדושת היום, ולפיכך אנו מקדשין על הכוס ומברכין זמן ביום טוב שני כמו ביום טוב הראשון, אבל דברים שאינן מעיקר קדושת היום אלא שהן מצות הנוהגות באותו היום בלבד, כגון כל הפסולין ביום טוב הראשון בלבד, ואף אם לא תהיינה מצות הללו נוהגות ביום טוב שני אין כאן זלזול ליום טוב השני כלל, כיון שאין המצות תלויות בעיקר קדושת היום כלל, שהרי מצות נטילת לולב לא תלה הכתוב חיובו מחמת שהוא יום טוב, אלא מחמת שהוא יום הראשון שנאמר ולקחתם לכם ביום הראשון.

שו"ת אדמו"ר הזקן סי' ו

בישול מצה שנתפררה ... לפי מ"ש האריז"ל להחמיר כל החומרות בפסח, פשיטא שיש להחמיר ... ומכל מקום ביום טוב האחרון, המיקל משום שמחת יום טוב לא הפסיד.